

Всѣки завой тамъ ни бѣ познатъ,
 всѣки кжтъ — тѣй горестно възлюбенъ,
 сякашъ всѣки — въ тоя малъкъ свѣтъ
 бѣ намѣрилъ своя свѣтъ изгубенъ...

Но единъ и въ сънь нечаканъ часъ
 нашия притихналъ сънь разсѣче, —
 тръгнахме... нощта бѣ пакъ предъ насъ,
 ясный день — тѣй бледъ и тѣй далече.

Ето ни сега на други брѣгъ... —
 Другъ — брѣгътъ, сждбата — все еднаква...
 Близката долина лѣха мракъ
 и дъждътъ, скърбящъ и тихъ, потраква.

По палаткитѣ... Азъ пакъ съмъ самъ
 И мечта тѣжовна ме увлича
 въ стария бивакъ, пустинно нѣмъ,
 който въ тая тежка нощъ прилича

на едно сърдце... Кжде сж тѣ —
 смѣлитѣ ржце, гърди желѣзни?... —
 Буренъ въ знойнитѣ лѣжки расте
 и въ безимена забрава чезне.

Споменътъ за оня слънчевъ кжтъ,
 дето жаднитѣ за радостъ тиха,
 въ дни на много кръвъ и много смъртъ
 миренъ сънь и мирни скърби пиха...